

01 **πολιτική/διεθνή**

Συνεχίζεται η αναταραχή στη Γαλλία

Υπουργοί και βουλευτές του Μακρόν καταδιώκονται από τον «ετερόκλητο όχλο»

■ του Γιώργου Αναστασίου

Πουθενά δεν βρίσκουν ησυχία τα στελέχη της γαλλικής κυβέρνησης και του κόμματος του Μακρόν: κάθε μέρα (και νύχτα!) αναγκάζονται να διαφύγουν από την... πίσω πόρτα από εκδηλώσεις, καταδιωκόμενοι από πλήθη διαδηλωτών. Αστυνομικοί φυγάδευσαν προχθές το βράδυ την υπουργό Μαρλέν Σκιαπά από εστιατόριο του Παρισιού, στο οποίο θα πραγματοποιούσε ομιλία σε πολιτικούς φίλους της. Η Σκιαπά αποκάλυψε «φασίστες» τους διαμαρτυρόμενους, μια κατηγορία που έχει γίνει ψωμοτύρι στο στόμα πολιτικών και μεγαλοδημοσιογράφων. Στο Μπορντό διαδηλωτές διέκοψαν επίσημη τελετή τη στιγμή που μιλούσε η Κατρίν Φαμπρ, βουλευτίνα του Μακρόν, αναγκάζοντάς την να κατέβει από το βήμα υπό την προστασία αστυνομικών. Στην Τουλούζη ο δήμαρχος Ζαν-Δικ Μουντέν επίσης φυγαδεύτηκε από εκδήλωση για τον εορτασμό του νέου έτους, καθώς εκατοντάδες δημότες άρχισαν να τον γιουχάρουν, ενώ την ίδια τύχη είχε στη Χάβρη και η πρόεδρος του Βιομηχανικού Επιμελητηρίου, την οποία έβαλαν στο στόχαστρο απεργοί λιμενεργάτες. Χθες στο Χερβούργο τα Κίτρινα Γιλέκα απέκλεισαν με ένα βουνό από σκουπίδια την είσοδο του γραφείου της Σονιά Κριμί, επίσης βουλευτίνας του κυβερνητικού κόμματος, ενώ απεργοί διέκοψαν στο Περπινιάν συγκέντρωση στην οποία θα μιλούσε η υπουργός

Εργασίας Μιριέλ Πενικό. Άλλοι εισέβαλαν στα στούντιο του ιδιωτικού τηλεοπτικού καναλιού BFM στο Παρίσι, που είναι η ναυαρχίδα της εκστρατείας κατασυκοφάντησης των διαμαρτυρόμενων λαϊκών τάξεων, αναγκάζοντάς το να διακόψει τη μετάδοση του κανονικού του προγράμματος. Επίσης χθες απεργοί κατέλαβαν την έδρα της πάλαι ποτέ «σοσιαλιστικής» συνδικαλιστικής συνομοσπονδίας CFDT, η ηγεσία της οποίας έχει αναδειχθεί σε συστηματικό απολογητή της αντικοινωνικής πολιτικής του Μακρόν. Τέτοιου είδους «οχλοκρατικές εκδηλώσεις» (όπως τις αποκάλυψε ο πρωθυπουργός Εντουάρ Φιλίπ) ξεσπούν κάθε μέρα απ' άκρη σ' άκρη της Γαλλίας, στο φόντο των μεγάλων απεργιακών κινητοποιήσεων ενάντια στην τελευταία «μεταρρύθμιση» που εμπνεύστηκε ο Μακρόν και αφορά το πετσόκομμα του συνταξιοδοτικού συστήματος.

Οι διαδηλωτές είναι η πραγματική αντιπολίτευση

Πράγματι, έχουν περάσει σχεδόν 50 μέρες από την έκρηξη του απεργιακού κύματος, που συνεχίζεται παρά τις υποχωρήσεις της γαλλικής κυβέρνησης σε δευτερεύουσες πτυχές της πολιτικής της. Σχεδόν καθημερινά εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλώνουν σε όλη τη χώρα παρά και ενάντια στην άνευ προηγουμένου αστυνομική βία, καθώς οι απερ-

γιακές συγκεντρώσεις μετατρέπονται σε μαχητικές λαϊκές διαδηλώσεις με τη συμμετοχή των Κίτρινων Γιλέκων, νεολαίων και «πρόσκαιρα-ευέλκτα απασχολούμενων» εργαζόμενων. Οι «οχλοκρατικές εκδηλώσεις» σαν αυτές που περιγράφηκαν πριν συμπληρώνουν την εικόνα μιας Γαλλίας που δεν λείπει να ησυχάσει. Και προκαλούν λύσσα στο πολιτικό, επιχειρηματικό και μιντιακό κατεστημένο, το οποίο συμπληρώνει τη δολοφονική καταστολή με οχετούς ύβρεων εναντίον των σύγχρονων Αβράκωτων – φέρνοντας όμως μέχρι στιγμής τα αντίθετα αποτελέσματα. Στην κατάσταση αυτή, είναι οι λαϊκές τάξεις που κάνουν πολιτική με τα δικά τους μέσα και σύμβολα, ενώ η κάθε απόχρωσης επίσημη αντιπολίτευση παρακολουθεί μουνδιασμένη...

Η επιμονή και ο ριζοσπαστισμός της κοινωνικής διαμαρτυρίας έχει πάντως αρχίσει να προκαλεί ρωγμές στο κυβερνητικό μπλοκ, και να υπονομεύει εκ νέου την εικόνα του αλαζονικού Γάλλου προέδρου Μακρόν ακόμη και εκτός συνόρων. Μια ένδειξη είναι η «σιωπηλή απόσυρση» του ενός τρίτου σχεδόν των κυβερνητικών βουλευτών από συνεδριάσεις της κοινοβουλευτικής ομάδας, κομματικές εκδηλώσεις κ.λπ. «Μερικούς έχω να τους δω τόσο καιρό που έχω ξεχάσει τα πρόσωπά τους» εκμυστηρευόταν σε δημοσιογράφο της εφημερίδας Le Parisien ένας συνάδελφός τους. Άλλος του εξηγούσε ότι οι απόντες «είναι απογοητευμένοι, διότι συνειδητοποιούν ότι κανείς δεν τους ακούει». Η δυσαρέσκεια αυξήθηκε το τελευταίο δίμηνο, καθώς ο Μακρόν και το επιτελείο του αγνόησαν περιφρονητικά τις επιφυλάξεις δεκάδων βουλευτών για την ορθότητα της επιχειρούμενης συνταξιοδοτικής «μεταρρύθμισης», και τον φόβο που εξέφρασαν ότι η κοινωνική διαμαρτυρία κινδυνεύει να βγει εκτός ελέγχου.

γυρίζει

Αντεπίθεση του «Συμφώνου Ενότητας» στη Βολιβία

Κρίσιμη εβδομάδα για τη Βολιβία είναι η επόμενη. Την ερχόμενη Τετάρτη 22 Ιανουαρίου λήγει, σύμφωνα με το MAS-IPSP (αλλά και το Σύνταγμα της χώρας), η νομιμοποίηση της ντε φάκτο «μεταβατικής» κυβέρνησης που επιβλήθηκε μετά το πραξικόπημα της 10ης Νοεμβρίου 2019*. Ο Έβο Μοράλες θεωρεί ότι παραμένει ο συνταγματικός Πρόεδρος της χώρας, δεδομένου ότι η παραίτησή του δεν έχει γίνει δεκτή από την Πολυεθνική Νομοθετική Συνέλευση. Τώρα η κοινοβουλευτική πλειοψηφία του MAS αναμένεται να συζητήσει και να μην κάνει αποδεκτή την παραίτηση Μοράλες, πράγμα που θα αποτελέσει την αρχή μιας πανεθνικής αντεπίθεσης. Έχουν ήδη ανακοινωθεί κινητοποιήσεις σε όλες τις μεγάλες πόλεις της Βολιβίας με αίτημα την παραίτησή της ντε φάκτο κυβέρνησης. Κατά τα άλλα, αύριο Κυριακή 19 Ιανουαρίου το MAS-IPSP ορίζει επίσημα τους υποψηφίους του για τις γενικές εκλογές του Μαΐου-Ιουνίου, ξεπερνώντας, όπως φαίνεται, τις διαφωνίες που υπήρξαν το προηγούμενο διάστημα. Σημαντική για την ενότητα του κόμματος ήταν η μεγάλη συγκέντρωση-συνδιάσκεψη του «Συμφώνου Ενότητας», που πραγματοποιήθηκε το περασμένο Σάββατο στη Βολιβία, στο αθλητικό στάδιο της κωμόπολης Χουανούνι της περιφέρειας Ορούρο. Εκεί εκατοντάδες στελέχη απ' όλη τη χώρα κατέληξαν σε μια κοινή στρατηγική με στόχο, όπως είπαν, την προώθηση των κατακτήσεων των τελευταίων 14 ετών και την επιστροφή της Βολιβίας στη «διαδικασία αλλαγής».

Αρχικά έγινε μεγάλη συζήτηση για τους υποψηφίους του MAS στις εκλογές του Μαΐου. Οι αντιπρόσωποι από τις περισσότερες περιφέρειες υποστήριξαν το δίδυμο Νταβίντ Τσοκεχουάνκα για Πρόεδρο και Αντρόνικο Ροντρίγκεζ για Αντιπρόεδρο, και κάποιοι αντίστροφα. Δεν υπήρξαν όμως άλλες προτάσεις για ονόματα που είχαν ακουστεί πρόσφατα. Στη συνέχεια ελήφθησαν αποφάσεις για την ακύρωση των πρόσφατων κυβερνητικών μέτρων (αποεθνικοποίηση λιθίου, απορρύθμιση των εξαγωγών αγροτικών προϊόντων) και για την αντιμετώπιση της εντεινόμενης κρατικής και παρακρατικής τρομοκρατίας.

Η συνάντηση έκλεισε με τηλεφωνικό μήνυμα του Έβο Μοράλες, που υπό της επευφημίες του πλήθους των εκπροσώπων επανέλαβε τη σταθερή θέση του, ότι το πραξικόπημα θα ακυρωθεί δημοκρατικά με τις εκλογές του Μαΐου, ήδη από τον πρώτο γύρο. Η κατάσταση είναι τεταμένη. Η κρατική και παρακρατική βία εντείνεται μέρα με τη μέρα, και δεν είναι καθόλου βέβαιο πως η κυβέρνηση θα ανεχθεί μαζικές διαμαρτυρίες, έστω και ειρηνικές. Πριν δύο μέρες ο Μοράλες μίλησε για την ανάγκη «ένοπλων πολιτοφυλακών». Πρόκειται για τη μεγαλύτερη ως τώρα δοκιμασία του συμβιβασμού που επιτεύχθηκε στα τέλη Νοεμβρίου.

Βασίλης Ξυδιάς

* Τα προηγούμενα άρθρα του Δρόμου για τη Βολιβία μπορούν να αναζητηθούν στην ιστοσελίδα ηλεκτρολογώντας: edromos.gr/tag/Βολιβία

Μπράβο Κουστουρίτσα!

Ο διεθνούς φήμης σκηνοθέτης Εμίρ Κουστουρίτσα εμφανίστηκε την Τρίτη στο Διεθνές Κινηματογραφικό και Μουσικό Φεστιβάλ του Κίστεντορφ, στη Σερβία, φορώντας ένα μπλουζάκι με τη μορφή του Τζούλιαν Ασάνζ και το σύνθημα «Ελευθερία στον Τζούλιαν Ασάνζ». Εντάσσεται έτσι στις εξαιρετικές περιπτώσεις διανοούμενων και καλλιτεχνών που, σε αντίθεση με την επιλεκτικά ευαίσθητη πλειοψηφία του πνευματικού και καλλιτεχνικού χώρου, κινητοποιούνται για τη σωτηρία του ιδρυτή των Wikileaks. Ο Ασάνζ παραμένει φυλακισμένος υπό βάρβαρες συνθήκες στη βρετανική φυλακή Μπελμάρς, απ' όπου μεθοδεύεται η έκδοσή του στις ΗΠΑ. Σε μια τέτοια περίπτωση κινδυνεύει αυτή καθαυτή η ζωή του Ασάνζ*, τον οποίο η Ουάσιγκτον επιδιώκει να εκδικηθεί αφότου τα Wikileaks αποκάλυψαν μεταξύ άλλων και τα εγκλήματα πολέμου των ΗΠΑ σε τρίτες χώρες. Στην περίπτωση του, η βρετανική «δικαιοσύνη» αποκαλύπτει τη γύμνια της, με τελευταίο χαρακτηριστικό παράδειγμα το γεγονός ότι αυτήν την εβδομάδα δόθηκε στον δικηγόρο του μόλις μία ώρα για να εξετάσει τα «αποδεικτικά στοιχεία» που αποσκοπούν στην έκδοση του Ασάνζ στις ΗΠΑ!

Ο Κουστουρίτσα σε σχετική δήλωσή του τόνισε ότι «ενώ ο Ασάνζ πεθαίνει, τα ΜΜΕ μας βομβαρδίζουν με άχρηστες ειδήσεις που αλλάζουν καθημερινά και συνεχώς υποδηλώνουν ότι η ζωή είναι επικίνδυνη, με στόχο να μην έχουμε την ευκαιρία να αναλογιστούμε, έστω και τυχαία, ότι θα μπορούσαμε να την αλλάξουμε», και συμπλήρωσε: «Είμαι πεπεισμένος ότι, παρά το γεγονός ότι ξεχνάμε τόσο γρήγορα, το ίχνος κάποιων ανθρώπων θα παραμείνει στην ιστορία και η κληρονομιά τους θα συνεχιστεί». Ο σκηνοθέτης κατέληξε ζητώντας την άμεση απελευθέρωση του ιδρυτή των Wikileaks.

* «Για τη σωτηρία του Ασάνζ!» (φύλλο 479, σελ. 15).